

РЕШЕНИЕ

№ 1573

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10484** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на ЕТ“Реджина -Невена Цанева“ ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление[жк]бл.30 бх.Б ет.7 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22220422007657-091-001 от 19.06.2023г., издаден от Р. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Б. П. Т. – ръководител на ревизията, в частта му потвърдена с РЕШЕНИЕ №1265 от 31.08.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ за установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м. 07.2017г. до м. 12.2020 г., м. 03.2021г., м. 05.2021г., м. 10.2021г., м. 12.2021г., м. 03.2022г., м. 04.2022г. и м. 06.2022г. в общ размер на 10 922,76 лв. главница и лихви в размер на 4 636,79 лв..

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Твърди се, че има процесуални нарушения, несъответствие с материално правните норми, както и необоснованост. Визира се, че не са обсъдени при ревизията представените документи в цялост и дадените писмени обяснения. Подчертава се, че дружеството е регистрирано от 1993г. с предмет на дейност търговия на дребно с лекарства и други фармацевтични стоки. Сочи се, че дори от доставчика да има пропуски в оформянето на доставката относно документите, то това не може да се изразява като се санкционира РЛ чрез отказ да се признае правото на данъчен кредит /ДК/. В тази връзка се прави позоваване на Решение от 06.09.2012г. на СЕС по дело С-324/11г., както и Решение от 21.06.2012 по дела С-80/11 и С-142/11г. за добросъвестността на получателя на доставката и отричане на санкционирането с отказ са признае правото на ДК, поради нарушения при доставчика. Рисковият му профил също сам по себе си

не може да е основание за отказ. В този аспект се подчертава, че установените факти неправилно са интерпретирани. Непредставянето на данни от страна на доставчика не може да доведе до извода, че липсва кадрова и техническа обезпеченост. Оспорва се и констатацията, че е налице фактическия състав на чл.16, ал.2 т.4 от ЗКПО - заплащане на възнаграждения без да има реална стопанска операция. Подчертава се, че са извършени насрещни проверки на „Дина уеб“ООД, „Соловейг“ ЕООД, „Десислава Трейдинг 95“ЕООД, „Ласт консулт“ЕООД, „Владлена инвест“ЕООД, „Колосал строй 2018“ ЕООД, „Ви Ес Ти Консулт“ЕООД. Твърди се, че не е спорно, че има фактури, които са включени в дневниците за продажби и в справки-декларациите по ЗДДС. Не се споделя констатацията на ответника, че не може да се установи обекта на услугите, тъй като се визира, че има ППП. Визира се, че не е отчетена спецификата на предмета на доставките - фармацевтични продукти, които се доставят без търговски отношения. Твърди се, че не е съобразен принципа на данъчен неусталитет. В заключение се прави извода, че са налице предпоставките по чл.71, ал.1 от ЗДДС, поради което РА и потвърждаващото го решение са неправилни и следва да се отменят.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.М..

Ответната страна- Директорът на Дирекция „ОДОП“ –чрез юрк.М. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 13.09.2023г. по отношение на връчване на 01.09.2023г. /л.22/ на потвърждаващото решение е в срок, от адресат на акта с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка в производството пред ответика, съдът установи, че са се осъществили следните процесуални действия.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220422007657-020-001 от 13.12.2022г. е възложено извършването на ревизия на Н. Ж. Ц., осъществяваща дейност като едноличен търговец ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.07.2017г. до 30.09.2022г. първоначално със срок от 3 месеца, който изтича на 14.03.2023г., впоследствие продължен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220422007657-020-002 от 08.03.2023г. и №Р-22220422007657-020-003 от 10.04.2022г.. Определен е срок за приключване на ревизията до 12.05.2023г.. Заповедите в хода на производството за издадени от Т. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., в качеството си на заместник, упълномощена със Заповед №РД-09-789 от 13.05.2022г. на директора на ТД на НАП П. и от Р. Б. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена на основание чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/ със Заповед З-ЦУ-2335 от 08.12.2022г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-864 от 04.11.2022г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220422007657-092-001 от 26.05.2023г., връчен на 26.05.2023г.. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220422007657-091-001 от 19.06.2023г., издаден от Р. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Б. П. Т., на длъжност

главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 19.06.2023г..

От фактическа страна е установено, че в периодите, попадащи в обхвата на ревизията, основната дейност на ревизираното лице е търговия на дребно с лекарства и други фармацевтични стоки.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220422007657-040-001 от 14.12.2022 г. и №Р-2222042207657-040-002 от 26.0.2023 г., в отговор на които са ангажирани съответните доказателства.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на трети лица – „ВИ ЕС ТИ КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЕСИСЛАВА ТРЕЙДИНГ 95“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДИНА УЕБ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЛАСТ КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФЬОНИКС ФАРМА“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] и „СТИНГ“ АД с ЕИК[ЕИК]. Резултатите са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

С Протокол №Р-22220422007657-П.-001 от 27.02.2023г. са приобщени ПИНП №П-22221022116415-141-001 от 20.07.2022г. на „СОЛОВЕЙГ 55“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], №П-2222022116414-141-001 от 02.08.2022г. на „ВЛАДЛЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и №П-222210221164717-141-001 от 20.07.2022г. на „КОЛОСАЛ СТРОЙ 2018“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

С Протокол №1908862 от 02.05.2023г. и №1908863 от 02.05.2023г. са приобщени РА №Р-22220220277-091-001 и РА №Р-2222109005711-091-001, издадени на „ВЛАДЛЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД и „КОЛОСАЛ СТРОЙ 2018“ ЕООД.

С Протокол №Р-22220422007657-П.-001 от 27.02.2023г. са приобщени документи от друго производство на Н. Ж. Ц..

С Протокол №1834360 от 25.04.2023г. е документирано посещение в счетоводния офис на търговеца.

В резултат на извършените процесуални действия и след анализ на събраните доказателства, органът по приходите е формирал следните фактически констатации, довели до промяна на декларирания от ревизираното дружество резултати, както следва:

1. За данъчни периоди м. 07.2017г., м. 09.2017г., м. 10.2017г., м. 12.2017г., м. 01.2018г., м. 02.2018г., м. 03.2018г., м. 08.2018г., м. 09.2018г., м. 08.2019г., м. 01.2020г., м. 03.2021г., м.12.2021г., м. 03.2022г. и м. 04.2022г. е извършено намаление на декларирания и ползван от ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ данъчен кредит за тези периоди със сума в общ размер на 337,24лв., представляваща ДДС по невключени в дневниците за покупки и в справките-декларации /СД/ кредитни известия /КИ/, издадени от доставчика „СТИНГ“ АД с дати от посочения по-горе времеви обхват. Същата регулация е налице и за данъчни периоди от м. 07.2017г. до м.12.2020г., м. 05.2021г. и м. 10.2021г. със сума в общ размер 5 134,38лв. по неотразени КИ, издадени от „ФЬОНИКС ФАРМА“ ЕАД.

След анализ на представените в хода на ревизионното производство писмени доказателства, включително от извършени насрещни проверки на доставчиците, органите по приходите са констатирани, че посочените контрагенти са издали на ревизираното лице КИ, отразени в табличен вид на стр. 16-17, съответно стр. 8-16 от РД, но то не ги е включило в дневниците си за покупки, съответно в СД за периодите на издаването им.

Според представените от доставчика „СТИНГ“ АД КИ те са с предмет „отстъпки“ по

подробно посочени във всяко едно от тях фактури. С 1 КИ са предоставени отстъпки, т.е. намалена е стойността по няколко фактури. Сумите по КИ не са възстановени ефективно на получателя, а са прихващани от задължения по последващи фактури. Ангажирани са лиценз за търговия с лекарствени продукти, както и справка за прихващанията и хронология на сметка 411.

Относно „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕАД са установени аналогични обстоятелства. Съгласно приложените КИ те са с предмет „бонус по договор“ или се отнасят до върнати количества от продадени преди това медицински продукти. Всяко 1 КИ също реферира към няколко фактури. Ефективно връщане на сумите по КИ отново не е извършено, тъй като стойността им е прихващана от суми по последващи фактури.

От органите по приходите е констатирано, че издадените от дружествата КИ се отнасят към фактури за лекарства и фармацевтични продукти. Счетено е, че доколкото известията са за търговски отстъпки /бонуси/ или върнати стоки, съответно стойностите им са прихващани/приспадани от текущо дължими суми от ревизираното лице по последващи доставки, то няма как последното да не е знаело и да не е било наясно за съществуването на процесните КИ.

Изтъкнато е, че до жалбоподателя е отправена покана с вх. № П-22220422115604-177-001/27.10.2022г. по чл. 103 от ДОПК за доброволна корекция във връзка с издадените КИ, но той не е предприел действия в тази насока.

Въз основа на така установената фактическа обстановка ревизиращите органи са формирали извод, че дружеството – жалбоподател е следвало, но не е спазило разпоредбата на чл.124, ал. 5 от ЗДДС, като не е отразило в отчетните си регистри издадените му от „СТИНГ“ АД и „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕАД кредитни известия, съответно не е изчислило коректно резултатите си за съответните данъчни периоди.

Предвид изложеното, на основание чл. 78, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС неотразените КИ са включени при ревизията в изчисленията на резултатите за всеки един от данъчните периоди на издаването им, което е довело до намаление на декларирания данъчен кредит за съответния период.

С оглед изложеното е постановен РА в посочената част.

С жалбата си пред ответника в тази част- оспорващото дружество не отрича, че КИ са издадени от посочените доставчици във връзка с получена търговска отстъпка, но твърди, че дължимият данък бил коректно начислен и платен при реализация и продажбата на стоките.

Ответникът с решението в потвърждаващата част е приел, че не е спорно, че между страните са издавани фактури, които са отразени по надлежния ред в счетоводството на страните по доставките и са включени в съответните справки-декларации и отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, както и не е спорно, че към фактурите има издадени КИ.

Посочено е, че основанията за издаване на КИ към фактури са регламентирани в чл.115 от ЗДДС и в Правилника за приложение на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/. Разпоредбата на чл.115 от ЗДДС предвижда издаването на кредитно известие като възможност и задължение да се коригира данъчната основа по доставка, когато нейната стойност претърпи промяна в посока намаление или когато сделката бъде развалена. Според чл.18, ал. 4 от ППЗДДС, когато търговската отстъпка или намалението са предоставени след датата на възникване на данъчното събитие за доставката, за изменението на данъчната основа на доставката доставчикът издава кредитно известие към фактурата, издадена за доставката, а когато за доставката са

издадени повече от една фактури - с кредитно известие, в което се посочват номерата на всички издадени фактури за доставката.

Издаването на КИ е извършено съобразно законовите и подзаконови изисквания, но те не са отразени в счетоводството и в отчетните регистри по ЗДДС на РЛ, въпреки, че за него е възникнало задължение да стори това, на основание чл.124, ал. 5 от ЗДДС, както и да коригира ползвания от него данъчен кредит по реда на чл.78, ал. 2 от ЗДДС. Това задължение възниква и независимо, че сумите КИ са възстановени чрез прихващане.

Ответникът е маркирал, че режима на корекции в ЗДДС при изменение на данъчната основа и на данъка по доставката, касаещ и двете страни по доставката, има за цел да постигне пропорционалност в задълженията по сделката, да увеличи точността на приспаданията, да се осигури неутралитетът на ДДС, както и да се елиминира щета за бюджета. Ефектът от включване на КИ при доставчика в дневника за продажби, се изразява в намаляване размера на данъчната основа и на данъка по съответните фактури, към които са издадени кредитните известия, а при получателя, чрез включване на КИ в дневника за покупки, се намалява размера на ползвания данъчен кредит.

Подчертано е, че невключването на КИ при получателя ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ е довело до щета за фиска, доколкото по този начин незаконосъобразно търговецът е намалил данъка си за внасяне за някои от ревизираните периоди, а за други се е стигнало до неоснователно възстановяване или приспадане на данък в по-голям размер по процедури по приспадане, което е недопустимо.

Така е прието, че с оспорения РА органите по приходите правилно са извършили дължимата по закон корекция на декларираните от ревизираното лице резултати за съответните данъчни периоди, чрез намаление на данъчния кредит на база включване на КИ в изчисленията по периоди, на основание 124, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 78, ал. 2 от ЗДДС.

2. В другата част на РА – ответникът също е потвърдил РА като е приел, че правилно за данъчни периоди м.11.2017г. и м. 03.2018г. на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7,69лв. по фактури, издадени от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], защото от органите по приходите е установено, че фактури №[ЕГН]/20.11.2017г. и №[ЕГН]/20.03.2018г., включени в дневниците за покупки на ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ за м. 11.2017г. и м. 03.2018г. са издадени на физическото лице Н. Ж. Ц.. Предвид на това е прието, от ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, въпреки, че са издадени на получател физическото лице. т. е. ЕТ не е получател по фактури, по които претендира данъчен кредит.

3. На следващо място ответникът относно определеното задължение в размер на 24,93лв., във връзка с констатация за наличие на дублирана фактура в дневника за покупки за данъчен период м. 03.2018г. –също е приел, че РА е законосъобразен. Приел е, че РЛ неправомерно е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/02.03.2018г., издадена от „ВЕЛЕВИ ФАРМА“ ООД, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.71, т. 1 от ЗДДС, за РЛ не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24,93лв..

4. По отношение на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 5 418,52лв. по фактури от доставчици, както следва, също РА е потвърден. В тази част:

4.1. Ответникът е приел, че правилно за данъчни периоди м.03.2018г., м. 04.2018г. и м.10.2018г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 304лв. по фактури от „ДЕСИСЛАВА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, които са с предмет „по договор”. Има фактури за извършване на сервизно и профилактично техническо обслужване на офис и климатична техника, договор за обслужване от 01.12.2012г., свидетелство за регистрация на фискално устройство, счетоводни регистри на сметки 703 и 4532, писмени обяснения. Не е спорно, че дружеството е deregистрирано, считано от 07.06.2018г. и няма нает персонал по трудови правоотношения лица. Не са изплащани и възнаграждения за ангажирани лица по извънтрудови правоотношения. Доставчикът е с установени задължения в големи размери.

4.2. Също така правилно е прието, че за данъчни периоди м.01.2019г., м. 02.2019г., м. 03.2019г. и м. 09.2019г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 840лв. по фактури, издадени от „ДИНА УЕБ“ ЕООД, с предмет „по договор”.

Прието е, че не е спорно, че има фактури, договори за услуги от 15.12.2018г., 22.12.2018г. и 07.01.2019г., приемо-предавателни протоколи, свидетелство за регистрация на фискално устройство, счетоводни регистри на сметка 411, главна книга, оборотна ведомост. Предмет на договорите е извършване на техническо обслужване и профилактика на ел. система, надграждане, сайт окабеляване и монтаж на видеонаблюдение. На фона на изложеното обаче е установено, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 27.06.2019г. и няма наети по трудови правоотношения лица. Не са изплащани и възнаграждения за изпълнители по извънтрудови правоотношения.

4.3. Също е приет за правилен отказа да се признае право на ДК за данъчни периоди м.04.2019г. и м.05.2019г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 068лв. по фактури, издадени от „СОЛОВЕЙГ 55“ЕООД, с предмет „по договор”.

Отново не е било спорно, че има фактури, договор за услуги от 19.02.2019г., приемо-предавателни протоколи, свидетелство за регистрация на фискално устройство, счетоводни регистри на сметка 4532 и 703, главна книга, оборотна ведомост, писмени обяснения във връзка с договора с предмет подмяна, монтаж и настройка на дефектирала ел. система за търговски обект, изграждане, писане и надстройка на инвентаризационен софтуерен код.

Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 13.06.2019г. и не разполага с персонал, нает по трудови правоотношения. Не са изплащани възнаграждения за ангажирани лица по извънтрудови правоотношения.

4.4. Отново на база на извода за липса на реалност на доставката – е прието, че за данъчни периоди м. 06.2019г. и м. 10.2019г. правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 901,12 лв. по фактури, издадени от „КОЛОСАЛ – СТРОЙ 2018“ ЕООД, с предмет „услуги по почистване“.

Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС,

считано от 12.11.2019г. и няма персонал по трудови правоотношения. Не са налице данни за наети лица по извънтрудови правоотношения. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА с установени задължения в големи размери.

4.5. Идентични са констатациите на ответника за данъчен период м. 04.2020 г. , при който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 353,20 лв. по фактури, издадени от „ЛАСТ КОНСУЛТ“ ЕООД, с предмет „по договор”.

Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 15.07.2020 г. и няма наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения.

4.6. Също за данъчни периоди м. 03.2022 г. и м. 06.2022 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 672,00 лв. по фактури, издадени от „ВЛАДЛЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД с предмет „по договор”.

Макар да има фактури и друга документация, то дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 25.02.2022 г. и не разполага с наети по трудови и извънтрудови правоотношения. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА с установени задължения в големи размери.

4.7. За данъчен период м. 04.2022г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 280,20 лв. по фактури, издадени от „ВИ ЕС ТИ КОНСУЛТ“ ЕООД, с предмет „по договор”.

Представени са само от РЛ документи са договор за обслужване от 11.01.2022г. и спорните фактури с предмет – вентилатор, барабан, тонер, дънна платка.

Също дружеството е дерегистрирано по ЗДДС и няма наети персонал по трудови правоотношения или извънтрудови правоотношения.

Въз основа на изложеното ответникът е приел, че е правилна констатацията на органите по приходите в РД и РА, че процесните фактури не документират реални доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Поради горното и на основание чл. 70, ал. 5, във връзка чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, с РА не е признато право приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

Ответникът е приел, че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да са изпълнени условията, посочени в чл.68 и чл.69 от ЗДДС. По своята правна същност правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав,

правните последици по които могат за възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи, като първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка.

Посочено е, че в конкретния случай спорът се свежда именно до доказано ли е реалното изпълнение на фактурираните доставки. Наличието на реално извършена доставка е първата изискуема от закона предпоставка за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит. Видно от мотивите на Решение от 26 май 2005, А. J., C-536/03 на СЕС, т. 24 и 25, правото на приспадане възниква в момента на действителното осъществяване на доставката на стоката или услугата, утежнена с ДДС за приспадане. В Решение от 06.12.2012 г., „Боник“ ЕООД по дело C-285/11, Решение от 31.01.2013 г., „ЛВК-56“ ЕООД по дело C-643/11, СЕС е приел, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. Само по себе си посочването на ДДС във фактура, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане за получателя. Фактура, която не документира реално осъществена облагаема доставка на стоки или услуги, е с невярно съдържание. Издаването и използването от получателя за упражняване на право на данъчен кредит на фактури с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама. Така Решение от 07.12.2010 г., по дело C-285/09, т. 49, съгласно която общностното право не изключва възможността държавите членки да считат съставянето на фиктивни фактури, посочващи неправомерно ДДС, като опит за данъчна измама.

Посочено е от ответника, че органите по приходите са изследвали представените от жалбоподателя и неговите преки доставчици документи и в резултат на това са формирали обоснован извод за липса на доказателства реално извършване на доставките по процесните фактури. Взети са предвид и са съобразени и данните в информационната система на НАП, които са послужили като допълнителна обосновка на формираните в хода на ревизията фактически констатации и правни изводи. Прието е, че в РА подробно са описани резултатите от насрещните проверки и събраните доказателства, а установената въз основа на тях фактическа обстановка е последователно изложена.

Посочено е, че доколкото спорните фактури в по-голямата си част документират доставка на услуги /сервизно и профилактично

техническо обслужване на офис и климатична техника, извършване на техническо обслужване и профилактика на ел. система, надграждане сайт, окабеляване и монтаж на видеонаблюдение, подмяна, монтаж и настройка на дефектирала ел. система за търговски обект, изграждане, писане и надстройка на инвентаризационен софтуерен код, визуализация, комплетизация и изграждане на облик на търговска витрина, услуги по почистване, СМР/, в тези случаи следва да се установи и докаже не само предаването и приемането на резултата от съответната услуга, а и възможността на доставчика да я извърши. Необходимо е най-напред да бъде установено с достатъчно и непротиворечиви доказателства, че дружествата са разполагали с обезпеченост за изпълнението им. При доставката на услуги е нужно наличие на човешки ресурс, а според вида на услугата – специална квалификация на персонала /например в случая правоспособен ел. техник за обслужване, профилактика и монтаж на ел.система, софтуерен специалист за писане на софтуерен код и т.н./, както и наличие на съответната материали, техника и активи. В конкретният казус е установено, че цитираните по-горе дружества не разполагат със собствена материално-техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на услуги от вида на процесните, като липсват и данни за ангажирани подизпълнители. Ответникът е приел, че следва да се обърне внимание, че счетоводното отчитане на фактурите също не представлява достатъчно доказателство за реално осъществени доставки, пораждащи право на данъчен кредит. Има позоваване на съдебна практика на ВАС, че приема категорично, че осчетоводяването на определени стопански операции е недостатъчно за обосноваване на реалност на конкретни доставки. Съгласно разпоредбата на чл. 51 от ДОПК, вписванията в счетоводните книги следва да се преценяват според тяхната редовност в съответствие със ЗСч. и с оглед другите обстоятелства, установени в хода на производството. Само наличието на фактури, тяхното счетоводно отразяване не е достатъчно и необходимо условие, за да се приеме, че е налице реалност на спорните доставки. В този смисъл Решение №7142/20.05.2012г. по адм. д.14106/2010г.; Решение №5298/12.05.2015г. по адм. д.7147/2014г., Решение №5169/25.04.2017г. по адм. д.6888/2016г., Решение №5406/17.04.2014г. по адм. д.10484/2013г., Решение №5527/03.05.2017г. по адм. д. 5685/2016г. и др. В посочените

решения ВАС категорично отрича логическа връзка между последващата реализация и спора за реалността на доставките по покупните фактури, т. е. доказване на последваща реализация не означава безусловна реалност на доставките по придобивните фактури.

Прието е, че във връзка със счетоводната отчетност следва също да се има предвид, че реалността на извършените услуги се установява с надлежно доказани и отчетени разходи за тях от страна на доставчика. Това произтича от изискванията на чл. 12, ал. 1 от ППЗДДС и на счетоводното законодателство и по-точно от Н. -18 „Приходи“ /в сила от 01.02.2002 г./. Приходът по смисъла на ЗСч и т. 7.2. от Н. 18 „Приходи“ се признава, когато разходите, направени по сделката, както и разходите за извършване на сделката, могат да бъдат надеждно измерени. Това по смисъла на стандарта означава, че разходите за извършване на услугите, чието реално изпълнение се претендира въз основа на представените документи, би следвало да са направени и да могат да бъдат надеждно измерени към момента на издаване на посочените документи. В настоящия случай проверяваните лица - издатели на спорните фактури не са ангажирали каквито и да било доказателства за отчетени разходи по извършване на фактурираните услуги /например за материали, за ангажирани подизпълнители и т.н./.

Визирано е, че предвид изложеното не се потвърждава фактическото извършване на процесните доставки на услуги. С оглед на това, не е възможно да се презюмира и добросъвестно поведение на получателя по отношение на извършеното фиктивно фактуриране на стоки и услуги. Получателят на спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки, по които той е страна, а отразяват фиктивни такива. По този начин с декларирането на спорните доставки като облагаеми с право на данъчен кредит жалбоподателят претендира субективно право, за което предварително няма как да не знае, че не е възникнало.

В заключение, ответникът е приел, че обстоятелствата преценени в тяхната съвкупност, наличните по преписката доказателства не позволяват да бъде направен извод за реалност на спорните доставки за услуги, както и за добросъвестността на жалбоподателя при упражняване правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВИ ЕС ТИ КОНСУЛТ“ ЕООД, „ДЕСИСЛАВА ТРЕЙДИНГ 95“ ЕООД, „ДИНА УЕБ“ ЕООД,

„ЛАСТ КОНСУЛТ“ ЕООД, на „СОЛОВЕЙГ 55“ ЕООД, „ВЛАДЛЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД и „КОЛОСАЛ СТРОЙ 2018“ ЕООД. При условие, че има издадена фактура и е начислен ДДС, без да е налице фактически извършена стопанска операция от доставчика, няма основание за ползване правото на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 9 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

По отношение на фактурите за продажба на стоки /вентилатор, барабан, тонер, дънна платка/ от „ВИ ЕС ТИ КОНСУЛТ“ ЕООД, ответникът е констатирал, че трябва да се установи, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество като фактурираните и, че това количество физически е предадено на получателя. Констатиране на реалното, физическото съществуване на фактурираната стока, съответно нейното предаване на получателя, предполага изследването за предходните и последващите продажби, за съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н. Конкретно доставчикът не е открит от органите по приходите и контакт с него не е установен. В отговор на връченото искане по реда на чл. 32 от ДОПК от негова страна не са ангажирани никакви доказателства, включително за обстоятелствата, че той е разполагал с процесните стоки, за да може да се разпорежи впоследствие с тях към жалбоподателя и да прехвърли правото на собственост. Така е прието, че представените в хода на ревизията документи не могат да обосноват извод за наличие на действително извършени доставки на процесните стоки, по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Направен е извода, че РА, с който не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5418,52 лв. по фактурите, издадени от коментираните по-горе доставчици, е законосъобразен и следва да се потвърди.

Ответникът е маркирал, че ревизиращите органи неправилно се позовавали на разпоредбата на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. При посочване на законовото основание, издателите на акта е следвало да вземат предвид специфичните случаи на приложение на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, очертани в Писмо №24-00-12/23.06.2008г. на изпълнителния директор на НАП, както и систематичното място на нормата, като част от разпоредбите, които ограничават правото на приспадане на данъчен кредит, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 и чл. 74 от ЗДДС. В контекста на цитираното писмо, неправомерно по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ДОПК е начисляването на ДДС само

и единствено тогава, когато данъкът не следва въобще да бъде начисляван, без значение дали са спазени сроковете, посочени в ЗДДС или не. Такива са хипотезите на освободена доставка или доставка с място на изпълнение извън територията на страната, когато доставчикът е нерегистрирано по ЗДДС лице или е начислен данък за дейност, която е извън обхвата на данъка върху добавената стойност. Разглежданите случаи не са в тези хипотези. С оглед изложеното е потвърден РА.

В СЪДЕБНОТО производство не са събрани никакви доказателства, тъй като страните не са имали доказателствени искания въпреки, че доказателствената тежест е указана с определението за насрочване.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА И ФАКТИЧЕСКА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

РА е издаден от надлежни органи /съобразно чл.119, ал.2 от ДОПК/ и съдържа необходимите реквизити. Генериран е като ел.документ с валидни КЕП, което не е спорно, но и за което са представени доказателства по делотото на диск. Няма допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Мотивиран е, поради което по същество съдът намира следното:

На първо място СЪДЪТ НАМИРА за правилни изводите в РА и потвърждаващото го решение касателно издадените КИ, които представляват отстъпки от доставчика „СТИНГ“ АД и не са отразени от РЛ, поради което обосновано за данъчни периоди м.07.2017г., м. 09.2017г., м.10.2017г., м.12.2017г., м.01.2018г., м.02.2018г., м.03.2018г., м. 08.2018г., м.09.2018г., м.08.2019г., м.01.2020г., м.03.2021г., м.12.2021г., м.03.2022г. и м.04.2022г. е извършено намаление на декларирания и ползван от ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ данъчен кредит в общ размер на 337,24 лв..

Идентично е и положението за данъчни периоди от м.07.2017г. до м.12.2020г., м.05.2021г. и м.10.2021г. със сума в общ размер 5 134,38лв. по неотразени КИ, издадени от „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕАД /наименовани "бонус по договори"/.

Не е спорно, че РЛ КИ не ги е включило в дневниците си за покупки, съответно в СД за периодите на издаването им без оглед на това, че не са възстановени ефективно на получателя, а са прихващани от задължения по последващи фактури, както и това, че до жалбоподателя е отправена покана с вх. № П-22220422115604-177-001/27.10.2022г. по чл. 103 от ДОПК за

доброволна корекция във връзка с издадените КИ, каквато не е извършена.

Съдът споделя виждането, че уредбата на КИ е по чл.115 от ЗДДС, които предвижда издаването на кредитно известие като възможност и задължение да се коригира данъчната основа по доставка, когато нейната стойност претърпи промяна в посока намаление или когато сделката бъде развалена. Според чл. 18, ал. 4 от ППЗДДС, когато търговската отстъпка или намалението са предоставени след датата на възникване на данъчното събитие за доставката, за изменението на данъчната основа на доставката доставчикът издава кредитно известие към фактурата, издадена за доставката, а когато за доставката са издадени повече от една фактури - с кредитно известие, в което се посочват номерата на всички издадени фактури за доставката.

Следователно има ли отстъпка или бонус- ДО се променя и пътя за коригирането ѝ е именно КИ. При наличието му -приложими са чл.78, ал.2 и ал.3 от ЗДДС и чл.124, ал.5 от ЗДДС за предприемане на действия от РЛ по осчетоводяването им /отразяването им в дневника за продажби/, които не са извършени. Въз основа на тези факти е правилна констатацията, че не е спазена разпоредбата на чл.124, ал. 5 от ЗДДС, като не са отразени в отчетните регистри издадените от „СТИНГ“ АД и „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕАД кредитни известия, поради което на основание чл. 78, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС неотразените КИ са включени при ревизията в изчисленията на резултатите за всеки един от данъчните периоди на издаването им, което е довело до намаление на декларирания данъчен кредит за съответния период.

На второ място СЪДЪТ намира, че е правилен отказа за данъчни периоди м.11.2017г. и м.03.2018г., за данъчен кредит в общ размер на 7,69лв. по фактури, издадени от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Тук не е спорно, че 2-те фактури №[ЕГН]/20.11.2017г. и №[ЕГН]/20.03.2018г., включени в дневниците за покупки на ЕТ „РЕДЖИНА-НЕВЕНА ЦАНЕВА“ за м. 11.2017г. и м. 03.2018г. са издадени на физическото лице Н. Ж. Ц. т.е. ЕТ не е получател на фактуите.

Също правилен е отказа в размер на 24,93лв., във връзка с констатация за наличие на дублирана фактура в дневника за покупки за данъчен период м. 03.2018г. - фактура №[ЕГН]/02.03.2018г., издадена от „ВЕЛЕВИ ФАРМА“ ООД, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл.71, т. 1 от

ЗДДС, за РЛ не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24,93лв..

На трето място – СЪДЪТ споделя за правилна и обоснована констатацията на органите по приходите, че описаните в РА фактури не документират реални доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, поради което основание чл. 70, ал. 5, във връзка чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, не се призната право на приспадане на данъчен кредит. В тази връзка по доводите в жалбата, че РЛ не следва да отговаря за пропуските на доставчиците си – било ненамирането на адреса им, документални нередности, липса на данни за кадрова и техническа обезпеченост, то съдът следва да маркира, че РЛ е длъжно да установи, че доставките му са направени от фактуриралите ги доставчици. За целта, ако същите са скоро след фактурите deregистрирани, с големи задължения, с никаква кадрова, техническа и материална обезпеченост –единствено плащане, фактуриране и документиране на доставката, вкл. предоставянето на документи и обяснения на част от тях–само по себе си не е достатъчно да се направи извода, че идва от доставчика. Следва да се подчертае, че съдът споделя анализа направен в потвърждаващото решение вкл. и на практиката на ВАС и СЕС, както и очертаването на приложимата правилна правна рамка чрез излагане на елементите от фактическия ѝ състав. Обосновано е прието, че при счетоводната отчетност следва да се има предвид, че реалността на извършените услуги се установява с надлежно доказани и отчетени разходи за тях от страна на доставчика, за което няма данни – да има отчетени разходи по извършване на фактурираните услуги / за материали, за ангажирани подизпълнители и т.н./.

Следва да се маркира, че т.нар. декларации или обяснения от доставчиците са бланкетни. Напр.в папка 8 от управителя на "Колосал строй 2018"ЕООД . Бланкетно изявление, че разполага с материална и техническа обезпеченост. Също от "Владлена Инвест" ЕООД не е достатъчно да се приложат документите и да е посочи, че има разплащане. В същата папка декларацията от "Соловейг 55"ЕООД, че дейността е осъществявана със собствени и наети активи и работници.

Правилни са и изводите, че не може да се приеме добросъвестно поведение на получателя по отношение на извършеното фиктивно фактуриране на стоки и услуги, тъй като същият не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки, по които той е

страна, а отразяват фиктивни такива. По този начин с декларирането на спорните доставки като облагаеми с право на данъчен кредит жалбоподателят претендира субективно право, за което предварително няма как да не знае, че не е възникнало.

Следователно изводите за липса на реалност на доставките се отнася за отказано право на данъчен кредит в общ размер на 5 418,52лв. по фактури от доставчици, както следва:

4.1. За данъчни периоди м.03.2018г., м. 04.2018г. и м.10.2018г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 304лв. по фактури от „ДЕСИСЛАВА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, които са с предмет „по договор”.

Не е спорно, че има фактури за *„извършване на сервизно и профилактично техническо обслужване на офис и климатична техника“*, договор за обслужване от 01.12.2012г., свидетелство за регистрация на фискално устройство, счетоводни регистри на сметки 703 и 4532. Не е спорно, че дружеството е deregистрирано, считано от 07.06.2018г. и няма нает персонал по трудови правоотношения лица. Не са изплащани и възнаграждения за ангажирани лица по извънтрудови правоотношения. Доставчикът е с установени задължения в големи размери. Няма данни за плащане, няма данни къде е извършена доставката на услугата. Доставчикът не дава обяснения кой точно е осъществявал услугите и как.

Съдът споделя доводите на органите по приходите, че не може да се приеме, че услугите са осъществени от доставчика. Има договор, има ППП в папка 9. Не е посочено къде е направена профилактиката. От друга страна не е ясно от договор и ППП дали има сервизно обслужване или еднократно. Кой е подписал ППП за изпълнителя. Едно лице или няколко са правили профилактиката и на компютъра, климатика, принтера и вентилацията. В тази връзка правилно ответникът е допълнил, че с оглед предмета трябва и специална кадрова обезпеченост т.е. конкретен специалист. Услугата, поддържането на техниката не може да се извърши от каквото и да е лице, както и на база това, че не е ясно къде е осъществявана, от кого, не е платена, се споделят изводите в РА и РД за този доставчик.

4.2. За данъчни периоди м.01.2019г., м. 02.2019г., м. 03.2019г. и м. 09.2019г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 840лв. по 5 фактури, издадени от „ДИНА УЕБ“ ЕООД, с предмет „по договор”.

За този доставчик също не е спорно, че има фактури, договори за услуги от 15.12.2018г., 22.12.2018г. и 07.01.2019г., приемо-предавателни протоколи, свидетелство за регистрация на фискално устройство, счетоводни регистри на сметка 411, главна книга, оборотна ведомост. Предмет на договорите е извършване на *„техническо обслужване и профилактика на ел. система, надграждане, сайт окабеляване и монтаж на видеонаблюдение в обекта аптека на ул.Я. С. без №.. Папка 9 /*.

Намерено е на адреса, има обяснения от управителя, че е осъществил услугите със собствени и наети активи и работници., но дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 27.06.2019г. и няма наети по трудови правоотношения лица. Не са изплащани и възнаграждения за изпълнители по извънтрудови правоотношения. Също правилно е съобразено, че кадровата квалификация е специфична. Видно от ППП от 01 от 08.01.2019г. папка 9 се касае за проверка на ел.система, профилактика в аптека на дружеството, монтаж на видеонаблюдение.Отново по ППП не е ясно за изпълнителя кой е предал услугата. Също по другата фактура по договора за услуги от 19.02.2019г. с предмет изграждане и настройка на инвентаризационен софтуерен код - отново услугата е специфична. Не е ясно къде е осъществена услугата, отново ли е в същата аптека, тъй като обект не е посочен. Макар да има ППП няма данни кой е предал услугата за изпълнителя.

С оглед изложеното съдът отново споделя изводите в РА, че има нереалност на доставките. Няма как да се осъществят от доставчика, макар да има документи, които не отразяват реални доставки.

4.3. Съдът приема, че също е правилен отказа да се признае право на ДК за данъчни периоди м.04.2019г. и м.05.2019г., за които не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 068лв. по фактури, издадени от „СОЛОВЕЙГ 55“ЕООД, с предмет „по договор”.

Има фактури, договор за услуги от 19.02.2019г., приемо-предавателни протоколи, свидетелство за регистрация на фискално устройство, счетоводни регистри на сметка 4532 и 703, главна книга, оборотна ведомост, писмени обяснения във връзка с договора с предмет *„подмяна, монтаж и настройка на дефектирала ел. система за търговски обект, изграждане, писане и надстройка на инвентаризационен софтуерен код“*.

Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 13.06.2019г. и

не разполага с персонал, нает по трудови правоотношения. Не са изплащани възнаграждения за ангажирани лица по извънтрудови правоотношения. Не е ясно кой е изпълнявал подмяната и монтажа на ел.системата., софтуерния код и т.н..Не е достатъчно да се заяви от управителя, че е имал ресурса, а следва да се установи. Изложеното води до извода за нереалност въпреки, че има изпратени документи от доставчика и осчетоводяване.

4.4. Съдът приема, че правилно е отказано за данъчни периоди м. 06.2019г. и м. 10.2019г. право на приспадане на данъчен кредит в размер на 901,12 лв. по фактури, издадени от „КОЛОСАЛ – СТРОЙ 2018“ ЕООД, с предмет „услуги по почистване“.

Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 12.11.2019г. и няма персонал по трудови правоотношения. Не са налице данни за наети лица по извънтрудови правоотношения. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА с установени задължения в големи размери. Ето защо правилно не е кредитирана декларацията на управителя, че има ресурса и средствата да осъществи доставките.

4.5. Съдът приема за правлни и идентичните констатациите на ответника за данъчен период м. 04.2020г., при който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 353,20лв. по фактури, издадени от „ЛАСТ КОНСУЛТ“ ЕООД, с предмет „по договор“. Това е така, защото дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 15.07.2020г. и няма наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Без оглед на това, че има представени от дружеството документи, но няма конкретизация за работата в договора, няма ППП.

4.6. Също за данъчни периоди м. 03.2022г. и м.06.2022г. СЪДЪТ приема, че правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 672лв. по фактури, издадени от „ВЛАДЛЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД с предмет „по договор“. Видно от същия в папка 9 приложения се касае за СМР в аптеката.

Има фактури и друга документация, но дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 25.02.2022г. и не разполага с наети по трудови и извънтрудови правоотношения. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС, приключила с РА с установени задължения в големи размери. Не е достатъчно представянето на документи и декларирането, че фактурите са издадени от доставчика. Осчетоводяването на фактурите и разплащането по тях. За тези дейности няма изискване за специфична кадрова

обезпеченост, но все пак касае СМР на покрива на аптеката, което отново поставя въпроса от кого са извършени същите. Кой ги е предал за изпълнителя и т.н./по акт обр.19/. Представената декларация от управителя е бланкетна, че има ресурс и с него е осъществил доставките, което е обсъдно по-горе.

4.7. СЪДЪТ споделя и за правилни констатациите за данъчен период м.04.2022г., за който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 280,20 лв. по 2 фактури, издадени от „ВИ ЕС ТИ КОНСУЛТ“ ЕООД, с предмет „по договор”.

Представени са от РЛ документи са договор за обслужване от 11.01.2022г. и спорните фактури с предмет – вентилатор 1бр. на стойност 399лв. без ДДС, барабан на стойност 274лв. без ДДС/видно от фактурата в папка 9/, тонер, дънна платка, но дружеството е deregистрирано по ЗДДС и няма наети персонал по трудови правоотношения или извънтрудови правоотношения, но дружеството не се намира на адреса, не представя документи, не може да установи, че е разполагало със стоките, предмет на доставката. Независимо, че е отразило счетоводно в дневника си са продажби двете фактури трябва да има данни, че достанчикът например е закупил процесните стоки преди това или ги е имал на склад и т.н..

Следователно изводът в заключение, които се прави накрая, при условие, че има издадена фактура и е начислен ДДС, без да е налице фактически извършена стопанска операция от доставчика, то няма основание за ползване правото на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл.6 и 9 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Споделя се бележката на ответника за неправилно посочване и на разпоредбата на чл.70, ал. 5 от ЗДДС., но това не променя крайните констатации.

Следователно –жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед изложеното трябва да се уважи претенцията на ответника за присъждане на юрк.възнаграждение от 1800лв. определено съобразно интереса по Наредба 1/2004г.-чл.7, ал.2 т.3 вр. с чл.8, ал.2..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на ЕТ“Реджина -Невена Цанева“ ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк]бл.30 бх.Б ет.7 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ

№Р-22220422007657-091-001 от 19.06.2023г., издаден от Р. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Б. П. Т. – ръководител на ревизията, в частта му потвърдена с РЕШЕНИЕ №1265 от 31.08.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ за установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м. 07.2017г. до м. 12.2020 г., м. 03.2021г., м. 05.2021г., м. 10.2021г., м. 12.2021г., м. 03.2022г., м. 04.2022г. и м. 06.2022г. в общ размер на 10 922,76 лв. главница и лихви в размер на 4 636,79 лв..

ОСЪЖДА ЕТ“Реджина -Невена Цанева“ ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк]бл.30 бх.Б ет.7 –да заплати на НАП 1800лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: